

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XV. (XXXI.) ÉVFOLYAM, 18 SZÁM 2020. MÁJUS 2.

200 FORINT

# A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP



## Ketyeg az óra

Mikor e sorokat olvassuk, már tudni fogjuk, mit jelent a járvány miatt bevezetett korlátozások enyhítése. Bizony már várjuk, akármi is legyen az.

Fegyelmezetten viseltük el a karantént, a korlátozásokat. Elhalasztottuk a rendezvényeinket. Mondanom sem kell, hogy fájó szívvel, hiszen éppen tavaszra esnek a legfontosabbak. Ráadásul olyan ünnepeket kellett kihagyni, amelyeket rajtunk kívül kevesen ünnepelnek. Bár ki tudja, ha a hatalom nem ragaszkodna szinte már kóros dühvel a szocialista múlt lábball tiprásához, biztos sok ember szívesen emlékezne a felszabadulás tavaszára.

A párt vezetése videokonferenciákra váltott a hétfői ülésekről. Beletanultunk valamibe, amit nem csináltunk, és megértettük, hogy mi is tudjuk csinálni. Új módszer, amit nem szabad eldobnunk a jövőben sem.

Megtanultuk felvenni a telefont, és rákérdezni elvtársainkra: hogy vagytok? Miben segíthetünk? Sok helyütt eddig is ezt tettük, de messze nem mindig és nem mindenütt. A párt tagjai a mi elvtársaink, a párt támogatói a mi követőink. Akkor maradjunk velünk, ha értik és tudják támogatni a párt politikáját.

Hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy e téren minden ellenünk hat. A média, az iskola, a pártok mást mondanak, mást sugallanak, mint amit mi vallunk és hirdetünk. Bármilyen harcban is állnak egymással, bárhogy is utálják egymást, mindannyian a kapitalizmust, a pénz uralmát védik. Védik a szocializmus sikeres évtizedeivel szemben, védik a mai szocialista országokkal szemben és védik velünk szemben.

A karanténba zárva sok idő volt a tőkés médiát nézni és hallgatni. És sokan hallgatták és nézték is, a mieink közül is. Persze, érthető. A Szabadság hetente egyszer jelenik meg. Az interneten ugyan frissebbek vagyunk, mint sok más párt, de tagságunk többsége nem fér hozzá az internethez. Ki nem tud, ki nem akar, ki mindkettő.

A tőkés propaganda pedig beszivárog a tudatunkba, előbb kételyeket ébreszt mindazzal szemben, amit a Munkáspárt hirdet, majd szembe is fordít vele. Nehéz védekezni. Kinek higgyek a teszt ügyben? A kormánynak, amely azt mondja, hogy értelmetlen mindenkit tesztelni, vagy az ellenzéknek, amely szerint mindenkit tesztelni kell? Kinek van igaza a korlátozások ügyében? A kormánynak, amely szerint időben és arányosan hoztak döntéseket, vagy az ellenzéknek, amely szerint a kormány mindenben késett?

A Munkáspárt álláspontja egyértelmű volt. A járvány ellen küzdeni csak

a kormány tud, ha tetszik ez, ha nem. Az ő kötelességük, az ő felelősségük. A járvány nem különbözik a háborútól. És háborúban nem lehet stratégiát és parancsnokot váltani. Véleményt formálni igen, de gáncskodni nem!

Ugyanakkor megmondtuk, hogy osztályharcos szemmel, mondhatni balszemmel fogjuk nézni azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány a gazdasági következmények ellen hoz. Ezt is tettük! Tőkés kormányról lévén szó, nem kétséges, hogy így vagy úgy, de a dolgozókkal fogják a válság leküzdését megfizettetni. Ez még akkor is igaz, ha a mostani kormány számos intézkedésével enyhíti a kisemberekre nehezedő nyomást. De nem önzetlen szeretetből, hanem azért, hogy elkerüljék a társadalmi konfliktusokat, amelyek egy olyan országban, ahol

harminc éve még népköztársaság volt, komoly fejtörést okoznának a tőkének. Sőt, ha a nemzetközi helyzet rosszabbra fordulna, akár veszélybe is sodorhatná a tőke uralmát.

Nem mindenki értette ezt a politikát. Akit sérelem ért a karantén során, akinek, mondjuk, hazaküldték a hozzátartozóját a kórházból, az nyilván nyitott volt a liberális ellenzék propagandájára. De, akit nem ért sérelem, csak egyszerűen már unja a bezártságot és főleg az összezártságot, annak elege van a kormánypropaganda tényleg unalmas, szájbarágó stílusából, és jogosan mondja, hogy nem kér belőlük. A liberális ellenzéknek sok részletkérdésben akár igaza is lehet, de a fő kérdésben nincs. Járvány, háború idején nem hatalmi csatározásokat kell folytatni, hanem a betegséget legyőzni!

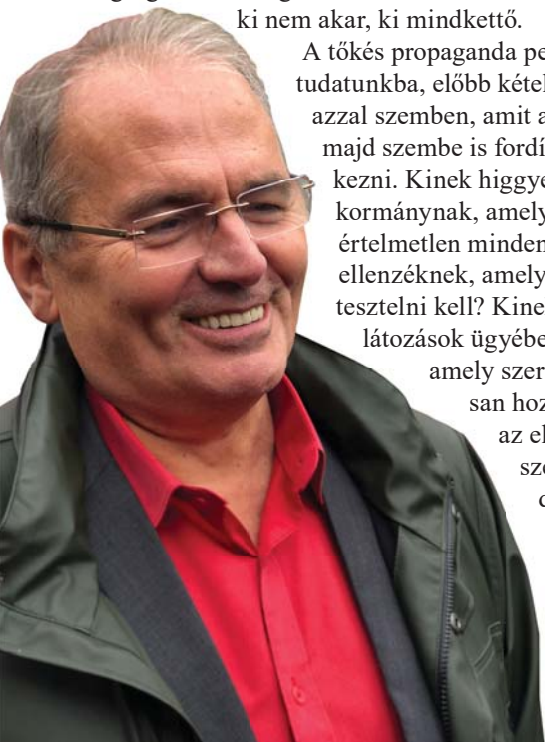
A mi politikánk nagyon régen abból indul ki, hogy nincs jó tőkés kormány és rossz tőkés kormány. Tőkés kormány van! Orbán kormánya is tőkés, és akárki is volt előtte, vagy jönne utána, az is tőkés lenne. Ez nehéz kérdés, és pártunknak újra és újra meg kell válaszolnia.

A dolgozó embereket, a népet mindkét tőkés csoport igyekszik a maga irányába téríteni. „Minden magyar felelős minden magyarrért” – ismétlgeti a Fidesz, és igyekszik feledtetni azt a tényt, hogy vannak milliárdos magyarok és vannak magyarok, akik éppen most élnek fel a tartalékjaikat. A liberálisok Orbán-diktatúrájáról hadoválnak, és a társadalmat igyekeznek fellázítani, miközben egész egyszerűen a hatalomhoz, a zsírosbödönhöz akarnak közel jutni.

A Munkáspárt egyik úton sem mehet. A mi utunk egy: legyőzni a kapitalizmust, megszüntetni a pénz uralmát. Sokan nem értenek bennünket? Nem baj! Nekünk akkor is az igazat kell mondanunk! Úgy, ahogyan harminc év alatt egyszer sem csaptuk be az embereket. És sajnos, minden rossz, amit a kapitalizmusról mondtunk, beigazolódott. Nem tudni, hogy mikor, de jön a pillanat, amikor az emberek már érteni fogják az igazunkat és mellénk állnak. Nekünk ezért nem szabad az utunkról letérni és ezért kell folytatni újult erővel, hittel és lendülettel a járvány után is.

Az idő nekünk dolgozik. Ketyeg az óra!

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.



# Kommunista szombat nem kommunista országban

Belaruszban a múlt szombaton az állami és önkormányzati szervezetek „kommunista szombatot” rendeztek. A dolgozók önkéntes munkát vállaltak a történelmi és kulturális emlékhelyek gondozásában, a sportlétesítmények, parkok, óvodák takarításában. A társadalmi munkában részt vet-

tek az ország vezetői, miniszterek, képviselők, még Alekszandr Lukasenko elnök is. A mai napi keresetek fele a helyi szerveknek marad, másik fele a költségvetésbe kerül. Belarusz nem szocialista ország, de megőrzött sok minden jót a szocializmusból, például a társadalmi összetartást.



## Vietnám: a pénz is számít, de fő a szervezethez, az emberek támogatása

A 96 millió lakosú Vietnámi Szocialista Köztársaságban 268 ember betegedett meg a járvány kitörése óta, és senki sem halt meg. Április 16-a óta egyetlen új megbetegedés sem történt. Mintegy 100 ezren vannak karanténban megfigyelés alatt. 209 ezer kórházi ágyat különítettek el. Naponta 13 ezer tesztet tudnak elvégezni. Vietnámban a járvány elleni küzdelmet a Vietnámi Kommunista Párt vezette. Nem vezettek be általános tesztelést vagy más költséges eljárásokat. A vietnámi városokat a lehetséges veszélyeztetettségűtől függően három csoportra osztották. Más-más intézkedéseket vezettek be, és azokat szigorúan betartatták. Vietnám nem gazdag ország, de a védekezést jól megszervezték. Az emberek bíztak a Vietnámi Kommunista Pártban, támogatták a járvány elleni harcot.



## USA: hajókkal Oroszország ellen

Az amerikai haditengerészet két hajóját Európába küldték, hogy „védjék az európai népek biztonságát.” A USS Donald Cook a Balti-tengeren van, a USS Porter meg Fekete-tengeren. Mindkét tenger Oroszország közelében van. A NATO és az USA koronavírus idején is folytatja a háborús előkészületeket.



## Ne sajnáljuk a Lufthansát, a Lufthansa se sajnál minket!

A tőkés nagyvállalatok fokozzák a nyomást a kormányokra. A német légitársaság, a Lufthansa naponta sajnálatja magát, mondván, hogy csak az első negyedévben 1,2 milliárd euró veszteségük volt. Most

állami segítségért kiáltanak, magyarán, az állampolgárok pénzéből akarják a válságot megoldani. Arról nem beszélnek, hogy a Lufthansa az évek során rendszeresen megszédte magát, folyamatosan emelte a

repülőjegyek árát, maga alá gyűrte a világ több légitársaságát. Miért kellene nekünk a Lufthansát sajnálni, amikor a Lufthansa se sajnál minket? Ne dőlünk be egyetlen multinak se! Védjük a saját érdekeinket!

## USA: nem együttműködni akar, hanem uralkodni

Az emberiség jövője közös. A járványt, amely minden nép biztonságát érinti, csak közösen, együttműködéssel győzhetjük le – hangsúlyozta az elmúlt időszakban többször is Hszi Csin-ping, a Kínai Kommunista Párt főtitkára, a Kínai Népköztársaság elnöke. Az amerikai kormányzat durva elutasító választ ad. Kínát, a Kínai Kommunista Pártot azzal vádolja, hogy nem osztották

meg időben az információkat a világgal. Az USA megvonta támogatást a WHO-tól, azzal vádolva a járvány ügyében illetékes világszervezetet, hogy Kínát támogatják. Az USA most azt bizonygatja, hogy az USA adja a legtöbb segítséget a világnak a járvány leküzdéséhez. Kínából naponta jön segítség. De láttál már segítséget hozó amerikai repülőt Budapesten? Az USA nem együttműködni akar, hanem uralni a járvány utáni világot.





## Meddig fognak szórakozni 58 ember életével?

A Pesti úti idősotthon hetek óta a politikai csatározások témája. A Nemzeti Népegészségügyi Központ adatai szerint 29 az elhunytak száma a Pesti úti idősotthonban. Péntekig 287 gondozott és 22 dolgozó fertőződött meg, ez azt jelenti, hogy az eddig igazolt fertőzöttek 13 százaléka ebből az idősotthonból került ki. A kormány a fővárosi önkormányzatot okolja, az önkormányzat a kormányt okolja. A Honvédség fertőtlenítette, az illetékesek szinte naponta ellenőrzéseket

hajtanak végre. Még 58 idős ember van az otthonban, de továbbra sincs folyamatos orvosi ellátás. Miért nem biztosítja a fővárosi önkormányzat? Ha ők nem tudják, miért nem ad egy orvost az Orvosi Kamara, amely folyamatosan bírálja a kormányt? De ha semmi sem megy, miért nem küldenek oda egy katoniorvost? Meddig fognak szórakozni 58 ember életével? Megvárják, amíg mind meghal?

## Nem fogsz annyit keresni, mint az osztrákok, hacsak...



Sokan fellélegeznek a hír hallatán, hogy az autógyárak újra termelnek. A valóságban Nyugat-Európa tovább folytatja Kelet-Európa kizsákmányolását. Az EU statisztikái szerint egy magyar munkás átlagosan 9,9 eurót, durván 3516 forintot kap egy óra munkáért. Az osztrák munkás 34,7 eurót kap. Magyarországon ugyan emelkedtek a bérek, de a forint szinte folyamatos leértékelése miatt továbbra se nyerünk semmit. A nyugati tőke azért jött ide, mert a magyar munkásnak lehet kevesebbet fizetni és a magyar munkás nem sztrájkol, nem tüntet. A tőkés magyar kormányok kivétel nélkül a multik kezére játszanak. A törvények korlátozzák a dolgozók jogait. Ez a kapitalizmus. A pénz, a profit számít, nem az ember. A kapitalizmusnak kell véget vetni. Akkor ugyanazon munkáért ugyanazt a bért fogják fizetni. Rajtunk múlik!



## Mit mondana ma Cipő?

Márciusban volt hét esztendeje annak, hogy itthagyt bennünket Bódi László, Cipő. Sokan még ma sem tudják, vagy nem hiszik el, hogy Cipő a Munkáspárt tagja volt. „Nem volt titkos tagunk, de nem vertük nagydobra” – nyilatkozta Thürmer Gyula. Senkinek sem használt volna, viszont sokaknak ártott volna. A zenekart különböző beállítottságú emberek alkották de Cipő sohasem tagadta: kommunista embernek vallja magát. Nagy bajnak tartotta, hogy a különböző gondolkodású emberek nem tudnak Magyarországon leülni és beszélni egymással. „Sokszor kértem Cipőt, írjon nekünk egy indulót. Még nem jött el az ideje – mondta”. A forradalmak szülik az indulókat, és nem az indulók a forradalmat. Vajon mit mondana ma Cipő?

## Nekünk nem kell a pápai NATO-támaszpont!

A múlt héten mintegy 45 tonna egészségügyi védőfelszereléssel a fedélzetén landolt a pápai Nehéz Légiszállító Ezred C-17 Globemaster típusú repülőgépe a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren. Malajziából hoztak védőfelszereléseket. A repülőtéren személyesen Korom Ferenc vezérezredes, a Magyar Honvédség parancsnoka fogadta a gépet, amelyet a Nehéz Légiszállító Ezred amerikai parancsnoka, James S. Sparrow ezredes vezetett. Teljesen hülyének néznek bennünket! Propagandafogás annak elhitése, hogy a NATO-bázis jó célokat szolgál

## A szakszervezetek korlátozása több balesetet okoz



2012 után a szakszervezetek tiltakozása ellenére hozott kormányzati intézkedések megnyirbálták a kollektív szakszervezeti jogokat (eltörölve munkavédelmi ellenőrzési jogosultságukat, megszüntetve kifogásolási lehetőségüket), átalakították a munkavédelem hatósági felügyeleti rendszerét, eltörölték a kedvezményes nyugdíjazás lehetőségét, a napi munkaidő kógens szabályozást kapott. Ezek az elhibázott intézkedések negatívan befolyásolták a hazai munkavédelem helyzetét, a baleset megelőzés színvonalát – állapította meg a Magyar Szakszervezeti Szövetség.



Magyarországon. A NATO-bázis azt jelenti, hogy háború esetén Pápa és környéke célponttá válik. Azt is jelenti, hogy a bázison keresztül Magyarország minden olyan háborús kalandnak a részese, ami sérti nemzeti érdekeinket.



# A Munkáspárt nem hagyja szó nélkül

XV. (XXXI.) ÉVFOLYAM, 18. SZÁM  
2020. MÁJUS 2.

5

A Munkáspárt baloldali, nemzeti, ellenzéki párt. Baloldaliak vagyunk, mert a munkásnak, a dolgozónak, a népnek akarunk jobb életet. Nemzeti párt vagyunk, mert a magyar nép, a nemzet javát akarjuk. Ellenzéki párt vagyunk,

hiszen nem vagyunk hatalmon, de főleg azért, mert mi nem csak a tőkés kormány, de a tőkés rendszer ellenzéke is vagyunk. Ez megkülönbözteti a Munkáspártot minden más ellenzéki párttól. Nem elég a tőkés kormányokat leváltani, a tőkés rendszert kell leváltani. A Munkáspárt az elmúlt héten több kérdésben mondta el véleményét.

## Popa György: a legjobb politika az egyéni példamutatás



„Barátaival és a helyi román önkormányzat tagjaival együtt a napokban új, fémből készült keresztet állított az ottani szertartásokhoz a magyarsánádi Popa György a helyi román ortodox temetőben. A jómódú gazdálkodó amúgy képviselő, a Munkáspárt tagja, és gyakran jótékonykodik a faluban.” – adta hírül a delmagyar.hu. (<https://www.delmagyar.hu>) Popa György (a képen balról a második) a Munkáspárt megbecsült tagja, aki vállalkozóként, önkormányzati képviselőként, közéleti emberként mindig is sokat tett az emberekért. Popa György vallja és a gyakorlatban is bizonyítja: „a legjobb politika az egyéni példamutatás”



## A mezőgazdaság lehet a mentőövünk

A mezőgazdaság fejlesztése lehet az egyik menekülési út a válságból. A koronavírus-járvány bizonyította, hogy önállósra kell berendezkedni, azaz itt termelni meg mindent, amit meg lehet. A Munkáspárt három évtizede következetesen követeli a magyar mezőgazdaság védelmét. Az agrárium adhat munkát, megélhetést a nehéz helyzetbe került ágazatok ko-

rábbi munkavállalóinak. A közfoglalkoztatottak bevonása is megoldás lehet a kieső munkavállalók miatt esetlegesen fellépő munkaerő-hiány kezelésére. A külföldről visszatérő magyar szakemberek is megtalálhatják számításait a hazai munkaerő-piacon. **A Munkáspárt programja: támaszkodjunk a mezőgazdaságra, a mezőgazdaság legyen mentőövünk!**

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK) felszólítja a kiskereskedelmi áruházláncokat: ne tegyék tönkre a magyar élelmiszeripart azzal, hogy az importárukat favorizálják a napi bevétel-maximalizálásuk érdekében. Részesítsék előnyben a magyar termékeket – különben a NAK korlátozást kezdeményez a 15 óra utáni piaci előnyük megszüntetésére. Ez jól hangzik, de aligha elég. A Munkáspárt 30 éve hangoztatja, hogy az élelmiszer-kereskedelmet nem szabad teljesen átengedni a külföldi cégeknek. A külföldiek nem a magyar termékekben érdekeltek, hanem abban, hogy a legolcsóbb termékeket vetessék meg velünk, és így a profitjuk a lehető legnagyobb legyen. A legolcsóbb gyakran a legrosszabbat is jelenti.

**A Munkáspárt azt akarja, hogy itthon termeljünk meg mindent, ami megtermelhető.**



**Jó minőségű magyar terméket akarunk!**

# Új világot alkotunk Boldog május elsejét!



Május elseje legszebb ünnepeink egyike. A munkára emlékeztet, melyre mindannyiunknak szüksége van. A munkásra, a dolgozóra emlékeztet, közös sorsunkra.

Felidézi a régmúlt történetét, a világ dolgozóinak harcát a nyolcórás munkaidőért. Eszünkbe juttatja, hogy ma is kapitalizmus van, és ha jobb életet akarunk, tennünk kell a tőke, a pénz uralma ellen.

Május elsejét utálják a tőkésék. A munka ünnepe, a szolidaritás napja, a munkásosztály nemzetközi összefogásának napja – csupa riasztó dolog. Felvonulás, tüntetés, osztályharc, még mit nem!

A rendszerváltók is utálták május elsejét, de betiltani nem lehetett. Éppen ezért kitalálták, hogy szépen ki kell herélni május elsejét. Ne tüntetni menjen a dolgozó, hanem mondjuk, szórakozni, a családdal piknikezni! Ne a munkásszolidaritáson járjon az esze, hanem a bulin! Ehhez persze visszafelé is át kellett mosni az emberek agyát, és elhítenni velük, hogy május elseje a szocializmusban csak a sört és a virslit jelentette.

Sör és virsli tényleg volt. De volt munkás-paraszthatalom. A parlamentben munkások, parasztok, dolgozók ültek. Ők döntöttek arról, hogy mire menjen az ország pénze. Volt munka, s nem külföldön, hanem itthon, és nem közmunka, hanem rendes munka. Volt biztonság. A fizetésből nem lehetett palotát építeni, de tellett belőle kocsi, hétfégi házra, a gyerek iskoláztatására. És május elsején azért mentünk felvonulni, mert tudtuk, hogy mindez a miénk, és mindez jó.

Harminc éve mindez nincs. Harminc éve sokan hitték, hogy a kapitalizmus jó lesz. Lehet vállalkozni és meggazdagodni, Európa részei leszünk és úgy élünk majd, mint az osztrákok. Demokrácia is lesz, sajtószabadság, lehet majd tüntetni, kiabálni.

Harminc év elteltével tudjuk, hogy ez nem igaz. Sokan fogtak vállalkozásba, de csak keveseknek sikerült. Sokan hittek a gazdagodásban, de kevesen lettek milliárdosok. A gazdag Európa megvette a piacainkat kilóra. Nem keresünk annyit ma sem,



mint az osztrákok. Demokrácia címén népbütítés, manipuláció, cirkusz folyik, a valóságban nem mi döntünk, hanem a tőkésék.

Most már tudjuk, hogy a kapitalizmusban nem építhetünk magunknak külön bejáratú oázist. Nem várhatjuk, hogy a tőkés csináljon jobb életet, még akkor sem, ha minden tőkés párt minden választáson ezt ígéri. Tetszik, nem tetszik, de a Fidesz, az MSZP, a DK, a Jobbik, az LMP, a Momentum és a többiek nem abban versengenek, hogy melyik szeret bennünket jobban. Egyik se szeret. Mindegyik csak önmagát, rokonait, barátait és üzletfeleit szereti. Mindegyiknek csak a szavazatunk kell, hogy utána újabb négy éven át kizsigereljen, kizsákmányolja bennünket.

Van megoldás? Van! De csak egy van. Ha megértjük, hogy mi dolgozók vagyunk, és nem milliomosok.

Ha megértjük, hogy a dolgozók csak együtt érhetnek el sikert. Ha belépünk a szakszervezetbe. Ha harcolunk a jogainkért. Ha szolidárisak vagyunk a többiekkel.

Ha nem arra várunk, hogy valaki csinál nekünk egy jobb világot, hanem mi vesszük sorsunkat a kezünkbe. Mi teremthetünk jobb életet! Mi alkothatunk új világot.

**Boldog május elsejét!**



# A szocializmus, a mi új világunk jobb, mint a kapitalizmus

## Az Európai Kommunista Kezdeményezés Titkárságának felhívása

Az Európai Kommunista Kezdeményezés pártjai nevében forró üdvözlötünket küldjük a világ munkásainak, fiataloknak és időseknek. E napon tisztelettel emlékezünk a munkásmozgalom mártírjaira és hőseire.

Május elseje mindenütt a világon a munkások jelképe, a népek harcát fejezi ki a tőkés kizsákmányolás és barbarizmus, az imperialista háborúk ellen.

Az idén a koronavírus okozta világválság közepette ünnepeljük a munka napját. Maszkot viselünk, de a munkásosztály hangját senki sem nyomhatja el.

Az idei május elsején magasba emeljük öklünket és együtt követeljük: védjék meg a dolgozók életét és jogait! A munkahelyeken nincs elég védőeszköz, a kórházakban tragikus hiány van állandó személyzetből és eszközökből.

Erősítsük a dolgozók harcát! Ne engedjük, hogy a tőkés rendszer új válságának terheit ismét velünk fiztessék meg!

Felhívjuk a világ dolgozóit: küzdjünk együtt az USA, a NATO, az EU agresszív tervei ellen, lépünk fel az imperialista háborúk ellen, amelyeket az imperialista országok ellentétei és versengése okoz.

A világválság ürügyén a kormányok újabb súlyos csapást akarnak mérni a dolgozók még megmaradt jogaira. A munkaadók ellenőrizhetetlenül fognak mindenben uralkodni. „Új Marshall-tervet” indítanak, hatalmas állami támogatásokat, olcsó kölcsönöket adnak és más eszközökkel provokatív módon támogatják a tőkés vállalkozókat. A válság költségeit pedig a dolgozókkal fiztetik meg, új munkavállaló-ellenes törvényeket hoznak, reakciós rendszereket léptetnek életbe, korlátozzák a szakszervezetek jogait.

Erőt merítünk az 1886. május elsejei chicagói véres sztrájk hőseinek példájából, akik a nyolcórás munkanapért indítottak harcot. A harc erősítette, gyarapította a munkásosztályt és a 20. század elejére sikerült kivívni a nyolcórás munkanapot. Ez lett a kiindulópontja számos szociális vívmánynak, melyeket a dolgozók az évtizedek során elértek. Ezeket akarják most tőlük elvenni.

A tőkések a „nemzeti egység” hirdetésével vakítják el a munkásokat és arra hívják fel őket, hogy a világválság és a tőkés válság leküzdése érdekében fogjanak össze a tőkésekkel. Mi határozottan kijelentjük: mi nem adjuk fel a dolgozók jogait, követeljük, hogy elégítsék ki a munkások és más dolgozói rétegek mai igényeit!

A világválság megmutatta a kapitalizmus barbár jellegét, megmutatta, hogy ez a rendszer rothadt, kizsákmányoló, idejétmúlt, válságokat, szenvedést, háborúkat és migrációt szül. A kapitalizmus gyógyíthatatlan!

A szocializmus, a mi új világunk jobb, mint a kapitalizmus. Ezt ma jobban látjuk, mint bármikor korábban. A szocializmusban a hatalom a dolgozóké lesz, ők élvezik majd munkájuk gyümölcsét.

Éljen május elseje, éljen a Munka ünnepe!







Szeretek olvasni. Módszeresen elolvasok az első szótól az utolsóig mindent, ami a kezembe kerül. Könyv, újság – mindegy, csak betű legyen. Vannak időszakok, amikor a kort tükröző igénytelenségek, hazugságok, az álhírek sokasága sokkoló hatással van rám és akkor kihagyok. A múlt héten szinte semmit nem olvastam, kikapcsoltam a világot. Elmaradtam egy csomó olvasnivalóval, amit most pótolok.

Így került a kezembe, sajnos nagyon későn, a Mandiner április 4-éről szóló riportja ([mandiner.hu/cikk/20200416\\_a\\_szovjet\\_megszallas\\_es\\_aprilis\\_4](http://mandiner.hu/cikk/20200416_a_szovjet_megszallas_es_aprilis_4))

Szilvay Gergely Földváryné Kiss Rékát, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága (NEB) elnökét faggatta ez alkalomból. A NEB elnökének véleménye, kinyilatkoztatásai túlmentek minden határon. Ezekre reagálok, mivel állításai hazugok, folyamatosan meghamisítják a történelmet.

Az újságíró arról faggatta az elnök asszonyt, hogy – idézem – „egységes-e már a felszabadításnak nevezett szovjet megszállás megítélése történészkörökben”.

Válasz: „a németek a Vörös Hadsereg általi kiűzését a létben fenyegetett zsidóság és a többi üldözött magától értetődően megszabadulásként élte meg (...) a magyar társadalom tömegei számára (...) egyéni és kollektív traumák sorát hozta magával.”

Mit is jelentenek ezek a mondatok? A zsidók, a cigányok, a kommunisták, illetve a fennálló renddel szemben állók, akik harcoltak a fasiszmus ellen, felszabadulásként élték meg a felszabadítást. Mindenki másra, a társadalom nagyobbik felére nem jelentett veszélyt a fasiszmus. Ők azt gondolták, hogy inkább a német megszállás, a háború, mint a szovjet csapatok? Embertelen, szélsőséges, szégyellni való gondolatok!

Az interjú folytatódik: „a német megszállást követően az ország egy pillanatra sem nyerte vissza szuverenitását” – mondja az elnök asszony. Ez is hazugság. 1945-ben a választásokat a

Kisgazdapárt nyerte, nem a kommunisták. Legfeljebb 1947-től lehet téma a szuverenitás. Meg ma! Ha ez annyira fáj az akkori elitnek, akkor az 1990-es rendszerváltás után miért nem küzdöttek az „elvesztett” szuverenitásunk visszaállításáért, egy semleges, független Magyarország megteremtéséért? Helyette azonnal beléptünk a NATO-ba, majd az EU-ba és azóta is folyamatosan küzdünk „megmaradt” nemzeti érdekeinkért, nemzeti szuverenitásunkért. A gyeplő ma szorosabbra van fogva, mint a rendszerváltás előtt volt, csak nyugatról. Valószínű, hogy ez sem marad így sokáig. A globális világ ezt a keveset is el fogja venni.

De idézem tovább az elnök asszony szavait „a Szovjetunió a megszállás első percétől fogva tervszerű, lopakodó gazdasági gyarmatosítást hajtott végre.” Megáll az eszem, valamiről biztosan nem tudok! Volt valaminek, ami nagyon kellett a szovjeteknek, hogy gazdaságilag gyarmatosítani akartak minket? Nyersanyagok, gyémánt, arany, ezüst, olaj, földgáz az biztos nem kellett, mert az a szovjeteknek volt és van ma is bőven.

Magyarország akkor egy elmaradott, a nyugati tőkés világ által megcsónkított mezőgazdasági ország volt, hatalmas háborús károkkal. Akkor mi kellett a gazdaságból? A piac, a munkaerő? Ugye a felvetés is képtelenség. A KGST-ben tisztességes cserekereskedelmet folytattunk, mindenki azt adta, amije volt és azt csinálta, amire képes volt, amihez értett. És jól emlékszem, mert megéltem, hogy a Szovjetunióknak nyersanyagokért (olaj, gáz, alumínium) cserében ujjatlan karton nyáriruhát meg szabolcsi almát adtunk. Próbáljuk ezt ma megtenni!

Amiről az elnök asszony beszél, a teljes gyarmatosítás, az éppen a rendszerváltás óta valósul meg. Az állami vállalatok, a teljes kereskedelem nyugati tőkés kezekbe kerültek. Megszerezték piacainkat, felszámolták a magyar ipart, a magyar mezőgazdaságot, bérabszolgákká tettek bennünket. Na ez volt a teljes és totális gazdasági gyarmatosítás! Nyugati „barátaink” maximálisan kizsákmányoltak és kizsákmányolnak minket.

De nézzük tovább az interjút! „Valóban földreform volt-e a földosztás, amelyet Nagy Imre vezényelt le?” – teszi fel önmagának a kérdést a NEB elnöke. És válaszol is önmagának: „az 1945-ben végrehajtott földosztás (...) életképtelen birtokhálózatot hozott létre (...) a földosztás ahogy megvalósult, valójában a kommunista párt hatalmi érdekeit szolgálta” – mondja az elnök asszony.

A földosztás földreform volt a javából. A kommunisták a magyar paraszt több száz éves álmát teljesítették azzal, hogy a földet elvették a földbirtokosoktól és felosztották azok között, akik azt megművelik. Egy álmom vált valósággá. Ez nem mondható el a rendszerváltást követő kárpótlásról, amelyik szintén millió darabra szabdalta a magyar termőföldet, de nem egy álmom megvalósulásáért, hanem politikai bosszúból, a kapitalizmus anyagi eszközeinek megteremtéséért. Városi lakosok, földet soha nem művelő személyek jutottak földhöz, akiknek ez csak pénzügyi bevételt jelentett, és nem is keveset.

A végén a slusszpoén. Az újságíró fölteszi utolsó kérdését: „Itthon a közgondolkodásban helyén van április negyedike?” Az elnök asszony válasza: „Szerintem akkor van helyén április 4., ha elfelejtjük a dátumot.”

Üzenjük neki: Nem felejtjük.

Tudom, hogy a történelmet a hatalmon lévők írják, meg az őket kiszolgáló történészek.

# Intézményesített történelemhamisítás



BUDAPEST 1945-BEN (FORRÁS: FORTEPAN)

A 2010-ben kormányra került Fidesz ideológiája három pillé-  
re épül: nacionalizmus, kereszténység, antikommunizmus. A  
Fidesz alapítói a szocializmus utolsó időszakának egyetemistái  
közül kerültek ki. Mozgalmuk önazonosságát a szocializmus  
elutasításában találták meg.

A Fidesz hatalomra jutva politikáját is az ideológiáját fenti  
három tételére építette, beleértve a kommunista-ellenességet is.  
A Fidesz vezetői úgy értékelték, hogy a magyar kapitalizmus  
még fiatal, számos problémával is küzd, s még élnek azok a  
nemzedékek, amelyek tanúi voltak a szocializmusnak. Nyugat-  
Európa társadalmi nem ismerik közvetlenül a szocializmust,  
ezért ott kicsi a valószínűsége annak, hogy a kapitalizmus léte  
veszélybe kerül. De Magyarországon és a korábbi európai szo-  
cialista országokban ez a veszély nagyon is valós.

Ebben megerősítették őket a 2008-as világválság követ-  
kezményei. Akkor Görögországban, Portugáliában és másutt  
százazrek mentek az utcára, és léptek fel nem csak a kormá-  
nyok, de általában a kapitalizmus ellen. A Fidesz vezetése  
célul tűzte ki, hogy „Magyarországból nem lesz Görögország”,  
megakadályozzák, hogy a magyarországi nehézségek, az  
akkori tömeges elégedetlenség megingassa a kapitalizmust  
Magyarországon. Ennek érdekében a Fidesz kormánya három  
irányban cselekedett. Egyrészt, elkezdtek adni az embereknek.  
Senkinek sem annyit, amennyi kell, de eleget ahhoz, hogy az  
emberek ne menjenek az utcára. Másodsor, megszigorították a  
sztrájk törvényt, majdnem lehetetlenné téve tömeges sztrájkok  
kialakítását. Harmadszor, teljes erővel hozzáálltak az emberek  
tudatának manipulálásához.

A Fidesz ezért elhatározta, hogy kitépi azokat a gyökereket,  
amelyek a mai társadalmat a szocializmus időszakához kötik.

Ennek alapján születtek jogi intézkedések, többek között az új  
alaptörvény elfogadása, a korábbi rendszerhez kötődő elneve-  
zések használatának tilalma és sok más. Az antikommunizmus  
szellemében alakították át az oktatási rendszert, és ez vezérli a  
médiát is.

A Fidesz jelentős újítása volt, hogy kialakított egy új intéz-  
ményrendszert, amely már nem propaganda szinten, hanem  
úgy mond tudományos szinten dolgozza fel a szocializmus év-  
tizedeit. Úgy is mondhatjuk, hogy a tudomány erőit, az állam  
pénzügyi eszközeit az antikommunista ideológia szolgálatába  
állította. A jelentős számú kutató megnyerése, a széles anyagi  
bázis, a magas fokú hivatalos elismertség a fiatalok szemében  
hitelessé teszi ezt a munkát, és azt a látszatot kelti, hogy a tár-  
sadalom most végre megtudja az igazságot a szocializmusról.  
A valóságban állami eszközökkel, magas technikai színvona-  
lon folyik a történelemhamisítás, a múlt tudatos felszámolása,  
az emberek manipulálása.

Ennek részeként 2013-ban hozták létre a Nemzeti Emléke-  
zet Bizottságát. Elnökét és két tagját az Országgyűlés választja  
meg kétharmados többséggel, egy-egy tagot a Magyar Tudo-  
mányos Akadémia elnöke és az igazságügy-miniszter nevez  
ki. Megbízatusuk kilenc évre szól, és egyszer megújítható. Tag  
csak az lehet, aki 1972. február 14-e után született, azaz a III/  
III-as alosztály megszüntetését követően lett nagykorú.

Az elnök államtitkári, a tagok helyettes államtitkári fizetést  
kapnak. A bizottság tényállításai bíróságon nem támadhatók,  
tagjai nem felelősségre vonhatók az általuk közölt tény vagy  
vélemény miatt. Ennek az intézménynek elnöke, államtitkári  
fizetéssel Földváryné Kiss Réka.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna  
Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu  
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

***A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.***

# „Rád gondolk, kávédra, könnyeidre”

Május első vasárnapján, 3-án az édesanyákat köszöntjük, és természetesen a nagymamákat, a dédnagymamákat is. A mostani ünnep szokatlan. A járvány miatti vészhelyzet, a karantén miatt nem mindenki találkozhat szeretteivel, talán még a virággal is óvatosan kell bánni. De senki sem foszthat meg bennünket az ünneptől, s attól, hogy e napon rájuk gondoljunk.

Az anyák napja életünk szerves része lett. Amerikában találták ki, de jó, hogy Európa is átvette. Magyarországon először 1925. március 8-án – a nemzetközi nőnapon – rendezte meg Kőbányán, a MÁVAG művelődési házában a Simor (ma Vajda Péter) utcai iskola ifjúsági vöröskeresztes csoportja.

1928-ban gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatási miniszter „a családi élet egészséges alapjának fejlesztése és az egyes családtagok közötti egyetértés érdekében” elrendelte az anyák napja megünneplését. Egy minisztériumi jelentés szerint „az 1930/31. tanév folyamán az ország valamennyi elemi népiskolájában megtartották az »Anyák napja« iskolai ünnepélyt az iskolai helyihatóságok, a szülők és a társadalom széles rétegeinek részvétele mellett.

A beérkezett jelentések egyértelműen megállapították, hogy az »Anyák napja« olyan intézménynek bizonyult, amely erkölcsnemesítő hatása mellett különösen alkalmas arra, hogy az iskola és a szülői ház közötti kapcsolatot a nevelés és oktatás eredményesebbé tétele érdekében szorosabbra fűzze.”

Az anyák napja, mint ünnep megmaradt a szocializmus évtizedei alatt is. Bővült szociális tartalma. A gyermekek, a család tisztelete mellett a szocialista társadalom gondoskodását és szeretetét is hivatott volt kifejezni.

A Munkáspárt minden évben kifejezi megbecsülését és tiszteletét az édesanyáknak, nagymamáknak. A május elsejei ünnepségeink sohasem múltak el anélkül, hogy ne adtunk volna virágot az édesanyáknak, ne köszöntük volna meg fáradozásukat és szeretetüket.

## Kedves Édesanyák, Nagymamák, Dédnagymamák!

Fogadják el e pár szál orgonát szeretetünk jelül és Kosztolányi Dezső szép versét! Boldog anyák napját!

## KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: ANYA

Megláncoltál megint a karjaiddal,  
anyám, anyám.  
Reám raktad a gyöngeséged mázsás  
bilincseit.  
Most hordalak fájó lelkemben téged,  
amint te hordtál.  
Rád gondolk, kávédra, könnyeidre,  
özvegyi fődre.  
Veszekszem én veled és gondjaiddal,  
foggal-körömmel.  
Ha vidáman ballagnék egymagamban,  
mellettem lépkedsz.  
Első nő rég-elvesztett édenemből,  
Éva leánya.  
Gyötörsz te is, áldott s én mint gavallér,  
sírva szeretlek.



# Boldog anyák napját!

